

100/2004 Sb.m.s.

SDĚLENÍ Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. prosince 1989 byl v New Yorku přijat Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přístupu České republiky k Protokolu, podepsaná prezidentem republiky dne 21. května 2004, byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, deponitáře Protokolu, dne 15. června 2004.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 8 odstavce 1 dne 11. července 1991. Pro Českou republiku vstupuje v platnost v souladu s ustanovením odstavce 2 téhož článku dne 15. září 2004.

Anglické znění a český překlad Protokolu se vyhláší současně.
Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti

PŘEKLAD

Přijatý a vyhlášený rezolucí Valného shromáždění č. 44/128 z 15. prosince 1989

Smluvní státy tohoto Protokolu, věříce, že zrušení trestu smrti přispívá k posílení lidské důstojnosti a pokračujícímu rozvoji lidských práv, připomínající článek 3 Všeobecné deklarace lidských práv, přijaté dne 10. prosince 1948, a článek 6 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, přijatého dne 16. prosince 1966, konstatující, že článek 6 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech hovoří o zrušení trestu smrti způsobem zřetelně nasvědčujícím tomu, že zrušení je žádoucí, přesvědčeny, že veškerá opatření směřující ke zrušení trestu smrti by měla být považována za pokrok v požívání práva na život, vedeny přáním tímto přijmout mezinárodní závazek zrušení trestu smrti, se dohodly takto:

Čl.1

1. Žádná osoba podléhající jurisdikci smluvního státu tohoto Protokolu nesmí být popravena.
2. Každý smluvní stát přijme nezbytná opatření ke zrušení trestu smrti v rámci své jurisdikce.

Čl.2

1. Výhrady vůči tomuto Protokolu nejsou přípustné, s výjimkou výhrady učiněné při ratifikaci nebo přístupu, která umožňuje uplatnění trestu smrti v době války na základě odsouzení za vysoce závažný trestný čin vojenské povahy spáchaný v době války.
2. Smluvní stát, který učiní takovou výhradu, vyrozumí při ratifikaci nebo přístupu generálního tajemníka Organizace spojených národů o příslušných ustanoveních svého národního právního řádu použitelných v době války.
3. Smluvní stát, který učinil takovou výhradu, vyrozumí generálního tajemníka o jakémkoli zahájení či ukončení válečného stavu platného pro jeho území.

Čl.3

Smluvní státy tohoto Protokolu zahrnou do zpráv předkládaných Výboru pro lidská práva v souladu s článkem 40 Paktu informace o opatřeních, která přijaly s cílem zajištění účinnosti tohoto Protokolu.

Čl.4

Ve vztahu k smluvním státům Paktu, které učinily prohlášení podle článku 41, se příslušnost Výboru pro lidská práva přijímat a posuzovat oznámení v případech, kdy jeden smluvní stát tvrdí, že jiný smluvní stát neplní své povinnosti, vztahuje na ustanovení tohoto Protokolu, s výjimkou případů, kdy dotčený smluvní stát učinil při ratifikaci nebo přístupu prohlášení v opačném smyslu.

Čl.5

Ve vztahu k smluvním státům prvního Opčního protokolu k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech, přijatého dne 16. prosince 1966, se příslušnost Výboru pro lidská práva přijímat a posuzovat oznámení od jednotlivců podléhajících jeho jurisdikci vztahuje na ustanovení tohoto Protokolu, s výjimkou případů, kdy smluvní stát učinil při ratifikaci nebo přístupu prohlášení v opačném smyslu.

Čl.6

1. Ustanovení tohoto Protokolu se uplatňují jako dodatková ustanovení Paktu.
2. Aniž by tím byla dotčena možnost učinit výhradu podle článku 2 tohoto Protokolu, právo zaručené článkem 1, odstavcem 1 tohoto Protokolu nepodléhá jakémukoli opatření zmírňujícímu závazky podle článku 4 Paktu.

Čl.7

1. Tento Protokol je otevřen k podpisu kterémukoliv státu, který podepsal Pakt.
2. Tento Protokol podléhá ratifikaci kterýmkoli státem, který ratifikoval Pakt nebo k němu přistoupil. Ratifikační listiny se ukládají u generálního tajemníka Organizace spojených národů.
3. Tento Protokol je otevřen k přístupu kterémukoliv státu, který ratifikoval Pakt nebo k němu přistoupil.
4. Přístup se provádí uložením listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.
5. Generální tajemník Organizace spojených národů informuje všechny státy, které podepsaly tento Protokol nebo k němu přistoupily, o uložení každé listiny o ratifikaci nebo přístupu.

Čl.8

1. Tento Protokol vstoupí v platnost tři měsíce ode dne uložení desáté listiny o ratifikaci nebo přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.
2. Pro každý stát, který ratifikuje tento Protokol nebo k němu přistoupí po uložení desáté listiny o ratifikaci nebo přístupu, vstoupí tento Protokol v platnost tři měsíce ode dne uložení jeho vlastní listiny o ratifikaci nebo přístupu.

Čl.9

Ustanovení tohoto Protokolu se vztahují na všechny části federativních států, bez jakýchkoli omezení či výjimek.

Čl.10

Generální tajemník Organizace spojených národů informuje všechny státy uvedené v článku 48 odstavci 1 Paktu o následujících skutečnostech:

- (a) výhrady, sdělení a oznámení podle článku 2 tohoto Protokolu;
- (b) prohlášení učiněná podle článků 4 a 5 tohoto Protokolu;
- (c) podpisy, ratifikace nebo přístupy podle článku 7 tohoto Protokolu;
- (d) datum vstupu tohoto Protokolu v platnost podle článku 8 tohoto Protokolu.

Čl.11

1. Tento Protokol, jehož arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, bude uložen v archivu Organizace spojených národů.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů předá ověřené kopie tohoto Protokolu všem státům uvedeným v článku 48 Paktu.